

РЕШЕНИЕ

№ 24

гр. Пещера, 25.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕЩЕРА, III НАК. СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: РОСИЦА ИЛ. ВАСИЛЕВА

при участието на секретаря Евелина Н. Генинска
като разгледа докладваното от РОСИЦА ИЛ. ВАСИЛЕВА Административно
наказателно дело № 20235240200050 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на М. С. Л., ЕГН *****, с адрес: с. Радилово, ул. ***, чрез адв. Г. Х. от САК против Наказателно постановление № 23-0315-000050/20.02.2023 г., издадено от Началника на РУ - Пещера към ОДМВР - Пазарджик, с което на жалбоподателката М. С. Л. са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 200 лв. (двеста лева) и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 (шест) месеца, на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП, за извършено нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата са изложени подробни съображения за неправилност и незаконосъобразност на атакуваното наказателно постановление (НП). Жалбоподателката отрича да е извършила вмененото ѝ административно нарушение и моли за отмяна на НП.

В съдебно заседание жалбоподателката М. Л., редовно призована, не се явява и не изпраща процесуален представител.

Административнонаказващият орган – Началникът на РУ-Пещера към ОДМВР - Пазарджик, редовно призован, не се явява и не изпраща процесуален представител в съдебно заседание. Депозира писмено становище

по жалбата, в което излага съображения за нейната неоснователност. Моли жалбата да бъде оставена без уважение, а НП да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно.

Съдът, като взе предвид изложеното в жалбата, становището на административнонаказващия орган и след като анализира събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

На 04.02.2023 г., в с. Капитан Димитриево, на ул. „Капитан Димитър Дамянов“ пред № 14, в посока с. Радилово, жалбоподателката М. С. Л. управлявала лек автомобил „Волво В 70“, с рег. № РА 4917 ВС, собственост на Стефан Николов Лулов от с. Радилово. Автомобилът бил спрян за извършване на проверка от екип на РУ – Пещера в състав: свидетелите С. Г. К. и Д. Алиев Е., и двамата младши автоконтрольори в РУ – Пещера. Моторното превозно средство било с поставени на определените за това места регистрационни табели и не било спряно от движение. В хода на проверката обаче било установено, че автомобилът е със служебно прекратена регистрация по чл. 143, ал. 10 от ЗДВП, считано от 22.06.2021 г., поради липса на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

Поради съмнение за извършване на престъпление материалите по полицейската преписка били изпратени на Районна прокуратура – Пазарджик, Териториално отделение – Пещера. Била образувана прокурорска преписка № 820/2023 г. по описа на РП – Пазарджик, ТО – Пещера. С Постановление на прокурор от РП – Пазарджик, ТО – Пещера било възложено извършването на проверка с оглед събирането на достатъчно данни по смисъла на чл. 211 от НПК за извършено престъпление по чл. 345, ал. 2 вр. ал. 1 от НК.

След извършване на възложената проверка, с постановление от 14.02.2023 г. наблюдаващият прокурор при РП – Пазарджик, ТО – Пещера, на основание чл. 199 и чл. 213, ал. 1 вр. чл. 24, ал. 1, т. 1 НПК, отказал да образува досъдебно производство за престъпление по чл. 345, ал. 2 вр. ал. 1 НК и прекратил пр. преписка № 820/2023 г. по описа на РП – Пазарджик, ТО – Пещера.

Препис от прокурорското постановление, ведно с преписката, били изпратени на Началника на РУ - Пещера към ОДМВР-Пазарджик с оглед преценка за наличието на предпоставки за образуване на

административнонаказателно производство и налагане на административно наказание на жалбоподателката М. С. Л..

На основание чл. 36, ал. 2 от ЗАНН, без съставяне на АУАН и въз основа на постановлението на РП – Пазарджик, ТО – Пещера от 14.02.2023 г. за отказ да се образува досъдебно производство, било издадено обжалваното НП. Препис от НП бил връчен на жалбоподателката на 06.03.2023г.

Описаната и възприета от съда фактическа обстановка се установява по безспорен и категоричен начин от събраните по делото писмени доказателства - Постановление на РП – Пазарджик, ТО – Пещера от 14.02.2023 г. за отказ да се образува досъдебно производство, Заповед № 8121з – 1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи, справка за нарушител/водач, справка от Гаранционен фонд, свидетелство за регистрация на МПС част I и II, както и гласните доказателствени средства - показанията на свидетелите С. К. и Д. Е..

Съдът дава вяра на изложеното от свидетелите С. К. и Д. Е., които подробно разказват за случая, тъй като показанията им са последователни, логични, непротиворечиви помежду си и кореспондират с приобщените писмени доказателства по делото.

Съдът кредитира и приложените по делото писмени доказателства, приобщени на основание чл. 283 от НПК, като относими към предмета на доказване по делото.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, изхожда от процесуално легитимирана страна и е насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН в това производство районният съд следва да провери законността на обжалваното наказателно постановление, т.е. дали правилно е приложен материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН.

Обжалваното НП е издадено от компетентен орган – Началника на РУ -

Пещера към ОДМВР - Пазарджик. Компетентността на административнонаказващия орган, издал обжалваното НП, следва от представената по делото Заповед № 81213-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи. Наказателното постановление е издадено при спазване на давностния срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН. Неоснователни са релевираните в обратна насока възражения от жалбоподателката във въззивната жалба.

В процесния казус административнонаказателното производство е започнало при условията на чл. 36, ал. 2 от ЗАНН. Посочената разпоредба въвежда изключение от императивното изискване преписката да се образува със съставянето на АУАН, единствено, когато производството е прекратено от съда или прокурора или прокурорът е отказал да образува наказателно производство и е препратено на наказващия орган. В случая приложена е третата хипотеза на чл. 36, ал. 2 от ЗАНН, доколкото с постановление от 14.02.2023 г. на РП – Пазарджик, ТО – Пещера, е постановен отказ да се образува досъдебно производство и преписката е изпратена на РУ - Пещера за преценка наличието на предпоставки за ангажиране административнонаказателната отговорност на жалбоподателката М. С. Л..

Наказателното постановление е властнически правораздавателен акт, издаден от компетентен орган, с който дееца бива санкциониран за извършеното административно нарушение. Същият трябва задължително да съдържа пълно, точно и ясно изложение на всички съставомерни фактически признаци на вмененото нарушение (дата, място на извършване на нарушението, конкретни фактически действия, с които то е осъществено), както и приложимите към установените фактически положения правни норми. Този минимум от правнорелевантна за наказания субект информация следва да се съдържа в самия правораздавателен акт, а не да се извлича от доказателствата по делото. Недопустимо е съдът да установява за първи път в хода на съдебното производство по обжалване на НП конкретни факти и обстоятелства, относими към съставомерните признаци на описаното в НП нарушение, които не са били отразени в него. Ако в НП не са описани всички съставомерни фактически признаци от обективна и субективна страна на вменения административен състав или ако за извършване преценка дали деянието е съставомерно на съда се налага да установява допълнителни фактически положения, които не са надлежно предявени на дееца, НП следва да се отмени, доколкото съществено е накърнено правото на защита на дееца

да разбере кои са фактическите положения, за които е ангажирана отговорността му.

В процесния случай, видно от съдържанието на НП, при описанието на нарушението не е спазена нормата на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН за пълно и точно описание на нарушението и обстоятелствата, при които то е извършено, тъй като не е посочена датата на извършване на нарушението. Датата на извършване на нарушението е задължителен реквизит на НП, съгласно чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Чрез датата на извършване на нарушението, наред с мястото и начина на извършване на нарушението, се индивидуализира деянието. Непосочването на датата на извършване на нарушението е такава нередовност на съдържанието на НП, която винаги води до незаконосъобразност на НП и е самостоятелно основание за неговата отмяна. Неотразяването на датата на извършване на нарушението винаги е съществен порок на НП, който ограничава правото на защита на нарушителя, тъй като същият не може да научи конкретните факти, очертаващи състава на нарушението, за което е ангажирана отговорността му и е затруднен правилно и в пълен обем да организира защитата си.

Съдът счита, че допуснатото съществено процесуално нарушение при издаване на НП, изразяващо се в непосочване на датата на извършване на нарушението, опорочава цялото административнонаказателно производство и обуславя отмяна на атакуваното НП.

С оглед изрично наведеното възражение за допуснатото съществено процесуално нарушение, тъй като в НП не са посочени доказателствата, които потвърждават извършеното нарушение, следва да се отбележи, че непосочването в НП на доказателствата, които потвърждават нарушението, не може да се приеме за съществено процесуално нарушение, което да е довело до ограничаване правото на защита на нарушителя.

Само за пълнота на изложението съдът намира за необходимо да посочи, че анализът на събраната по делото доказателствена съвкупност не аргументира извода жалбоподателката да е осъществила от субективна страна вмененото ѝ административно нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

Съгласно разпоредбата на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер,

поставени на определените за това места.

Действащият регистрационен режим на моторните превозни средства е регламентиран в Наредба I-45 от 24.03.2000 г. на Министъра на вътрешните работи за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства. Съгласно чл. 18, т. 2 от посочената Наредба I-45 от 24.03.2000 г. на Министъра на вътрешните работи регистрацията на превозно средство се прекратява служебно, а според чл. 18б, ал. 1, т. 8 от същата Наредба прекратяване на регистрацията по чл. 18, т. 2 се извършва по чл. 143, ал. 10 от ЗДвП след уведомление от Гаранционния фонд. Според нормата на чл. 18б, ал. 2 от Наредба I-45 от 24.03.2000 г. на Министъра на вътрешните работи обаче при прекратяване регистрацията по ал. 1, т. 8 се уведомява собственикът на превозното средство, посочен в регистъра. Аналогично задължение е регламентирано и в чл. 143, ал. 10 от ЗДвП, според която разпоредба когато служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането, следва да се уведомява собственикът на пътното превозно средство.

Регистрацията на процесния автомобил е била служебно прекратена от органите на Сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР-Пазарджик на 22.06.2021 г. след уведомяване от Гаранционния фонд за липса на валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Прекратяването на регистрацията на автомобила, като последица от липса на валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, съставлява сложен фактически състав, включващ задължение и на прекратяващия регистрацията орган да уведоми собственика - чл. 143, ал. 10 от ЗДвП. Когато липсват доказателства собственикът, респективно ползвателят да е уведомен, то тогава същият няма съзнание за осъществен състав на нарушение. В тежест на административнонаказващия орган е да докаже наличието на виновно поведение от страна на жалбоподателката, т.е. че въпреки знанието за прекратяване на регистрацията на автомобила същата е управлявала въпросното МПС на процесната дата.

В настоящия случай от доказателствената съвкупност по делото не се установява фактът, че водача на лекия автомобил – жалбоподателката М. Л. е знаела, че процесният автомобил е със служебно прекратена регистрация. По делото липсват доказателства към момента на извършване на нарушението жалбоподателката да е узнала, че управлявания от нея лек автомобил „Волво В 70“, с рег. № РА 4917 ВС, е със служебно прекратена регистрация, на основание чл. 143, ал. 10 от ЗДвП.

Ето защо, съдът счита, че деянието на жалбоподателката не е извършено виновно и е несъставомерно от субективна страна, което също се явява основание за отмяна на НП.

Мотивиран от гореизложеното съдът намира, че атакуваното НП е неправилно и незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

По разноските:

При този изход на правния спор, съгласно чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, право на разноски има жалбоподателката. Същата не е поискала съевременно присъждане на разноски в настоящото съдебно производство и не е ангажирала доказателства за реално извършени такива, поради което съдът не дължи произнасяне по въпроса за разноските в полза на жалбоподателката.

Съдът счита, че направените по делото разноски от бюджета на съда в размер на 21,89 лв., които са изплатени за пътни разходи на свид. Д. Е., следва да останат за сметка на държавата, на основание чл. 84 от ЗАНН във вр. чл. 190 от НПК (в този смисъл ТР № 3 от 08.04.1985 г. по н.д. № 98/1984 г. на ОСНК и ТР № 2 от 03.06.2009 г. на ВАС по тълк.дело № 7/2008 г.).

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-0315-000050/20.02.2023 г., издадено от Началника на РУ - Пещера към ОДМВР - Пазарджик, с което на жалбоподателката М. С. Л., ЕГН *****, с адрес: с. Радилово, ул. ***, са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 200 лв. (двеста лева) и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от

6 (шест) месеца, на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП, за извършено нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

Решението подлежи на обжалване в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд - Пазарджик.

Съдия при Районен съд – Пещера: _____